

§ 3. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 39 ust. 2 pkt 2, 3, 4 i 5 oraz art. 39 ust. 3 pkt 1, 2 i 7 w związku z art. 36 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883), zwanej dalej „ustawą”, a także funkcjonariusz w służbie przygotowawczej zwolniony w trybie art. 39 ust. 2 pkt 6 ustawy, przed upływem okresu, za który wypłacono równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie, jest obowiązany zwrócić część równoważnika za okres niepozostawania w służbie.

2. Funkcjonariuszowi korzystającemu z urlopu wychowawczego lub bezpłatnego, trwającego dłużej niż sześć miesięcy, równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie za okres tego urlopu nie przysługuje.

3. W przypadku wypłaty równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie przed wykorzystaniem urlopu, o którym mowa w ust. 2, nadpłaconą część tego równoważnika należy zaliczyć na poczet należności przy wypłacie następnego równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, odliczając liczbę miesięcy, za które był on nadpłacony, jeśli funkcjonariusz nie wpłacił tej nadpłaty do komórki organizacyjnej właściwej w sprawach finansowych.

§ 4. 1. Funkcjonariuszowi zawieszonemu w czynnościach służbowych wstrzymuje się na czas tego zawieszenia wypłatę równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie.

2. Równoważnik, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się funkcjonariuszowi po upływie okresu zawieszenia w czynnościach służbowych, stosownie do przepisów § 2 i § 3 ust. 1.

§ 5. Równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie i równoważnik pieniężny za czyszczenie chemiczne umundurowania w roku mundurowym 1998/1999 wypłaca się w wysokości różnicy między kwotą należną na podstawie niniejszego rozporządzenia a kwotą już wypłaconą funkcjonariuszowi na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 6. Uprawnienie do równoważników, o których mowa w § 5, w wysokości i na zasadach określonych w rozporządzeniu przysługuje funkcjonariuszom od dnia 1 kwietnia 1998 r.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1997 r. w sprawie wysokości, szczegółowych zasad otrzymywania i zwrotu równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz wysokości równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 2, poz. 10).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

846

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 7 października 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu sprzedaży osobnych kwater stałych.

Na podstawie art. 58 ust. 8 w związku z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb sprzedaży osobnych kwater stałych będących

własnością Skarbu Państwa i pozostających w trwałym zarządzie jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwanych dalej „kwaterami”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie bez bliższego jej określenia — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o za-

kwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),

2) właściwym organie — należy przez to rozumieć organ wojskowy, który został upoważniony do sprzedaży kwater na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o urzędzie Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 106, poz. 673 i Nr 115, poz. 741),

3) osobie uprawnionej — należy przez to rozumieć:

- a) żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- b) żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- c) emerytów i rencistów wojskowych uprawnionych do kwatery z tytułu pełnienia zawodowej służby wojskowej w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, w tym również w byłych Wojskach Ochrony Pogranicza,
- d) członków rodziny osób, o których mowa pod lit. a)—c), uprawnionych do wojskowej renty rodzinnej w związku ze śmiercią tych osób, zamieszkałych w kwaterze z żołnierzem, emerytem lub rencistą w dniu jego śmierci,
- e) osoby, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy.

§ 3. 1. Właściwy organ informuje mieszkańców o możliwości zakupu kwatery, podając do publicznej wiadomości zestawienie budynków, w których kwatery przewidywane są do sprzedaży, zwane dalej „zestawieniem”.

2. Zestawienie podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz wywiesza w siedzibie właściwego organu.

§ 4. Osoby uprawnione, zainteresowane zakupem kwatery, zawiadamiają o tym na piśmie właściwy organ w terminie trzydziestu dni od dnia podania zestawienia do wiadomości publicznej.

§ 5. 1. Po wykonaniu czynności, o których mowa w § 4, właściwy organ ustala wykaz budynków, o którym mowa w art. 57 ust. 2 ustawy, zwany dalej „wykazem”.

2. Wykaz zawiera w szczególności elementy określone w art. 35 ust. 2 pkt 1—4, 6, 7 i 9—11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

3. Wykaz podaje się do wiadomości mieszkańców budynków wymienionych w tym wykazie, w sposób określony w § 3 ust. 2.

4. Wykaz może być na bieżąco uzupełniany.

§ 6. 1. Z osobą uprawnioną, która zawiadomiła o zamiarze zakupu kwatery, właściwy organ zawiera umowę przedwstępną.

2. Cenę sprzedaży kwatery pomniejsza się o przysługujące osobom uprawnionym zniżki, o których mowa w art. 58 lub 59 ustawy oraz w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 950 oraz z 1998 r. Nr 37, poz. 204 i Nr 106, poz. 668).

§ 7. Po sporządzeniu wykazu oraz podpisaniu umowy przedwstępnej właściwy organ:

- 1) spisuje z nabywcą kwatery protokół uzgodnień określający w szczególności:
 - a) powierzchnię użytkową kwatery, w stosunku do której nabywca kwatery uprawniony jest do pomniejszenia ceny sprzedaży, o których mowa w art. 58 lub 59 ustawy,
 - b) formę i termin zapłaty należności z tytułu nabycia kwatery — w przypadku jednorazowej pełnej wpłaty należności z tytułu nabycia kwatery,
 - c) liczba rat i terminy ich wnoszenia — w przypadku rozłożenia na raty należności z tytułu nabycia kwatery,
- 2) przekazuje do notariusza w terminie określonym w protokole uzgodnień dokumenty niezbędne do sporządzenia aktu notarialnego,
- 3) uzgadnia z notariuszem i nabywcą kwatery termin i miejsce sporządzenia aktu notarialnego.

§ 8. Umowa sprzedaży kwatery nie może być zawarta do czasu uregulowania zobowiązań finansowych osoby uprawnionej, wynikających z tytułu zajmowania kwatery.

§ 9. 1. W przypadku sprzedaży kwatery na raty nie spłacona część należności z tytułu jej nabycia podlega zabezpieczeniu hipotecznemu.

2. Raty nie spłacone w terminie określonym w umowie podlegają ściągnięciu wraz z odsetkami ustawowymi w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

3. W razie sprzedaży nieruchomości obciążonej hipotecznie, pozostała do spłaty należność wraz z oprocentowaniem staje się natychmiast wymagalna.

§ 10. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomo-

ściami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
w z. *B. Borusewicz*

847

OBWIESZCZENIE PREZESA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 8 października 1998 r.

o utracie mocy obowiązującej art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 marca 1994 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy.

Na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643) w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 marca 1998 r. sygn. akt K 40/97 ogłaszam utratę mocy obowiązującej art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 marca 1994 r. o ustroju miasta stołecz-

nego Warszawy (Dz. U. Nr 48, poz. 195, z 1994 r. Nr 86, poz. 396 i z 1995 r. Nr 124, poz. 601).

Obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego: *M. Safjan*